

STANDPUNT VAN HET OVERLEGCENTRUM VAN VLAAMSE VERENIGINGEN

Vlaanderen staat aan de vooravond van een cruciale ontwikkeling. De federale regeringsvorming zit nog verstrikt in een kluwen van formatienota's en aftastende voorstellen. Wat er uiteindelijk uit de bus komt, wordt bepalend voor de toekomst van Vlamingen en Walen.

De ondertekenaars van dit document vragen aan de Vlaamse onderhandelaars en vertegenwoordigers van alle Vlaamse partijen dat zij woord houden en de wegwijzers volgen die zijn vastgelegd in de Resoluties van het Vlaams Parlement (1999) en in het Vlaams regeerakkoord (2004). Beide documenten zijn de uitdrukking van de bekommernissen van alle Vlaamse partijen en derhalve van de Vlaamse bevolking.

De regeringsonderhandelingen verlopen tot dusver chaotisch en hermetisch. De ondertekenaars hebben begrip voor discretie, maar zijn alert voor signalen. Zo is het duidelijk dat de Franstaligen erop uit zijn om een toestand te bestendigen waar Vlaanderen, maar uiteindelijk ook Wallonië, geen baat bij heeft. We stellen ook vast dat binnen Vlaanderen sommige krachten terugkrabbelen, bepaalde resoluties negeren of doelstellingen formuleren die een stap achteruit zijn.

Op 3 maart 1999 keurde het Vlaams Parlement **vijf resoluties** goed met het oog op een nieuwe ronde in de staatshervorming. Daar waren drie jaar van debat aan voorafgegaan.

Die resoluties komen ruwweg samengevat neer op:

1. "Coherente bevoegdheidspakketten" en voorwaardelijke solidariteit
2. De volledige bevoegdheid inzake de huidige gewestbelastingen en de volledige overdracht van de bevoegdheden inzake personenbelasting
3. Een pakket Brusselmaatregelen
4. Bevoegdheidsuitbreiding met gezondheids- en gezinsbeleid én met werkgelegenheid en wetenschap en technologie, telecommunicatie, infrastructuur en regionale exploitatie van het spoor, ontwikkelingssamenwerking, economie
5. Inspraak in de samenstelling van het Rekenhof, de Raad van State, het Arbitragehof (het Grondwettelijk Hof) en de Hoge Raad voor Justitie.

Onze vraag is dat de Vlaamse partijen en hun onderhandelaars volgende uitgangspunten als "conditio sine qua non" handhaven:

1. Volledige Vlaamse bevoegdheid inzake **sociale zekerheid** (gezondheids- en gezinsbeleid), economie, spoor en verkeer, telecom en een regionalisering van justitie. Binnen Vlaamse partijen is er terecht ook een grote consensus over de regionalisering van het werkgelegenheidsbeleid.

2. Het koppelen van verdere **solidariteit** met Wallonië en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aan objectieve, duidelijke en doorzichtige mechanismen én omkeerbaarheid moet worden geconcretiseerd. In het regeerakkoord kunnen de modaliteiten worden vastgelegd, om binnen een vastgelegde termijn te resulteren in een Vlaams solidariteitsplan met Wallonië.

Dergelijk plan met afspraken inzake financiering sociale zekerheid en gewesten en gemeenschappen moet mede worden voorbereid en uiteindelijk worden goedgekeurd door het Vlaams Parlement.

3. Stop de **federale recuperatie** die de jongste jaren is vastgesteld, onder meer op volgende vlakken: Recuperatie van:

- het tewerkstellingsbeleid (o.m. via zogenaamde "federale conferenties")
- het gezondheidsbeleid (interventies preventie Demotte)
- van onderwijs (schoolpremie)
- van milieubevoegdheden (federale minister leefmilieu)
- van huisvesting (coördinatie)
- van wapenuitvoer (wel geregionaliseerd, geen eigen beleid)
- van buitenlands beleid (interministeriële conferenties)
- van buitenlandse handel (missies prins Filip)
- van ontwikkelingssamenwerking (gesplitst, in de feiten federaal)
- van justitie (Di Rupo jeugdstrafrecht)

4. Bovendien moet Vlaanderen zich verzetten tegen elke clausule die een democratische politieke ontwikkeling via een verdere staats hervorming blokkeert: een eventuele paritaire senaat, het instellen van een federale kieskring, het opnieuw laten samenvallen van federale en deelstatelijke verkiezingen.

a geen federale kieskring (zelfs niet voor een deel van de kamerleden of senatoren, zoals de Pavia-groep het voorstelt). Dat is een stap terug in de tijd, dat komt neer op het uitbreiden van BHV tot heel Vlaanderen. Niemand zit te wachten op een tweetalige kiescampagne, op een permanente talentelling, op dergelijk signaal dat een rem zou zijn op integratie.

b geen samenvallende verkiezingen

De verschillende parlementaire verkiezingen in dit land kunnen inderdaad enkel in uitzonderlijke omstandigheden samenvallen. Zo hebben de staats hervormers en de wetgever het gewild. Elio Di Rupo doorbrak in 2004 de federale logica met zijn Waalse (asymmetrische) coalitie. De Vlaamse regering Letermé werd geen spiegel van federaal paars. Is het weer laten samenvallen van federale en regionale verkiezingen een oplossing voor de politieke stoelendans? Neen, het is een rem op de eigen dynamiek van de gemeenschappen en werkt verwarrend voor de kiezer.

c géén paritaire senaat

In een paritaire senaat (al dan niet als parlement van de gemeenschappen) verliest Vlaanderen op federaal niveau zijn meerderheid. Pariteit is een ideaal blokkeringsmiddel (net zoals alarmbelprocedures, bijzondere meerderheden, e.d.) voor elke verdere staats hervorming. Na de pariteit in de uitvoerende macht (de regering) zouden de Vlamingen immers nu door een mogelijk veto van de Franstalige minderheid ook in de wetgevende macht hun meerderheid verliezen. Een paritaire senaat is een absolute supergrendel.

d geen ratificatie van het minderhedenverdrag

e niet raken aan de grenzen van Brussel en aan de taalgrens

Geen uitbreiding van Brussel. De grenzen die in 1980 werden vastgelegd, moeten behouden blijven. Geen van beide gemeenschappen kan Brussel volledig naar zich toe trekken. We willen Brussel niet heroveren en vervlaamsen, maar Brussel kan evenmin worden opgenomen in een onafhankelijk Wallonië of in Frankrijk.

De rechten van de Vlaamse gemeenschap in Brussel moeten gevrijwaard blijven en de band tussen de Brusselse Vlamingen en Vlaanderen mag niet worden verbroken. Dit betekent een gegarandeerde Nederlandstalige openbare dienstverlening en het behoud van de huidige bevoegdheden van de Vlaamse gemeenschap in Brussel inzake onderwijs, cultuur en welzijns- en gezondheidszorg.

5. De grote staats hervorming dient **BINNEN het regeerakkoord** te worden vastgelegd en mag in geen geval worden vooruitgeschoven naar de toekomst.

6. **BHV** moet **buiten het communautaire pakket** worden gehouden. Het dossier is zo'n evidentie dat de Franstaligen alle illusies moet worden ontnomen dat hier iets te regelen valt. Ze kunnen in een gesplitste kieskring lijsten indienen, zoals nu gebeurt bij de regionale verkiezingen. Maar Brusselse en Waalse partijen kunnen géén kopstukken meer uitspelen in Vlaanderen.

Als de Vlaamse partijen en hun onderhandelaars met het oog op de regionale verkiezingen van 2009 nu hun geloofwaardigheid willen behouden, moeten ze zich consequent opstellen en **woord houden**. Zonder grote, duidelijke en rechtvaardige staats hervorming blijft er voor steeds meer Vlamingen slechts de optie van een onafhankelijk Vlaanderen en een staatsvorming. De politieke, economische en culturele verschillen tussen noord en zuid maken duidelijk dat een ontwikkeling in die richting erg rationeel kan verlopen. Een principiële afspraak hierover kan snel worden genomen.

Namens het Dagelijks Bestuur van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen

Renaat Roels
Voorzitter
www.ovv.be
www.woordhouden.be